

Autoreferat

W niniejszym autoreferacie przedstawię podsumowanie mojego dorobku artystycznego, dydaktycznego i twórczego po uzyskaniu stopnia doktora, ze szczególnym uwzględnieniem oryginalnego osiągnięcia artystycznego dokonanego w tym czasie, oraz nakreślę drogę, jaką przebyłam od początku mojej przygody z muzyką do dnia dzisiejszego wraz z planami na przyszłość.

Szczegółowe usystematyzowanie moich aktywności załączam w części II i III , w formie wykazu wraz z dokumentacją.

Muzyka fascynowała mnie od najmłodszych lat. Jako uczeń szkoły podstawowej brałam udział w wielu koncertach, konkursach i festiwalach śpiewając jako solistka , a następnie z towarzyszeniem gitary. Największe emocje wywołał we mnie transmitowany przez Telewizję Polską koncert w wypełnionym do ostatniego miejsca Amfiteatrze Zielonogórskim podczas Festiwalu Piosenki Dziecięcej, w którym wystąpiłam jako solistka zespołu wokalnego.

Z czasem gitara zaczęła odgrywać w moim życiu wiodącą rolę , a gdy w 1979 roku, po zdobyciu II nagrody jako solistka na Ogólnopolskim Konkursie Gitarowym w Strzelcach Krajeńskich rozpoczęłam naukę w Zespole Ogólnokształcących Szkół Muzycznych I i II stopnia w Łodzi zdominowała moje zainteresowania muzyczne zupełnie.

Podczas nauki w Liceum Muzycznym pod kierunkiem Małgorzaty Sztern - Dany , a następnie Akademii Muzycznej w Łodzi u prof. Jerzego Nalepki doskonaliłam swe umiejętności jako gitarzystka. Studia ukończyłam z oceną bardzo dobrą w 1987 roku.

Jako uczennica liceum i studentka brałam udział w wielu koncertach, konkursach i festiwalach gitarowych takich jak m. in. : Ogólnopolski Konkurs Gitary Klasycznej Szkół Muzycznych II stopnia w Zamościu w 1980 i 1982 roku, gdzie zostałam zakwalifikowana do I grupy uczestników, Ogólnopolski Konkurs Wykonawczy w Łodzi w 1985 roku, Śląska Jesień Gitarowa i Międzynarodowy Konkurs Festiwalowy o nagrodę „ Gitary czarnych diamentów” w 1986 w Tychach czy Krakowskie Dni Muzyki Gitarowej, podczas których, odbył się Finał Ogólnopolskiego Konkursu Gitarowego, gdzie wystąpiłam obok tak znanych gitarzystów jak Krzysztof Pełech, Janusz Raczyński czy Marek Waławender.

Międzynarodowe jury pod przewodnictwem prof. Elżbiety Stefańskiej – Łukowicz z udziałem m.in. takich sławnych argentyńskich gitarzystów i kompozytorów jak: Roberto Aussel, Jorge Morel , Jorge Cardoso i Delia Estrada postanowiło przyznać mi wyróżnienie. Jest to dla mnie sukces tym większy, że program koncertu finałowego zawierał głównie kompozycje argentyńskich kompozytorów.

Ukoronowaniem edukacji gitarowej był wyjazd w latach 1994-1995 do Hiszpanii na Podyplomowe Studia Doskonalące do Królewskiego Wyższego Konserwatorium Muzycznego w Madrycie(Real Conservatorio Superior de Musica Madrid) , gdzie studiowałam pod kierunkiem profesora Demetrio Balleterosa Molero, uważanego przez Hiszpanów za specjalistę w dziedzinie wykonawstwa muzyki tego kraju.

W tym legendarnym Konserwatorium, w którym studiował w XIX wieku m.in. Francisco Tarrega zachowana została ciągłość tradycji do dnia dzisiejszego. Aby jak najpełniej wykorzystać czas pobytu w madryckim konserwatorium, uczestniczyłam również w zajęciach prowadzonych przez innych znakomitych tamtejszych profesorów takich jak : Jorge Ariza, Gabriel Estarellas, Manuel Estevez czy Luis Rodrigo.

Poza tym brałam udział w wielu kursach i lekcjach mistrzowskich organizowanych w ramach festiwalu i kursów muzycznych m. in. takich jak :

XVI Curso Internacional de Musica de Martin Codax w Cuence w Hiszpanii w 1996 roku,
III Curso Internacional de Interpretacion Musical w Villa Real w Hiszpanii w 1996 roku,

Curso de Guitarra w Real Conservatorio Superior de Musica w Madrycie w 1995 roku, VII. International Guitar Festival and Seminar w Esztergom na Węgrzech w 1987 roku, II. Krakowskie Dni Muzyki Gitarowej w Krakowie w 1986 roku, gdzie doskonaliłam swoją sztukę wykonawczą pod kierunkiem : Roberto Aussela, Delii Estrady, Jorge Morela , Jorge Cardoso, Costasa Cotsiolisa, Roberta Brightmore'a, Demetrio Ballesterosa, czy Manuela Esteveza.

W 1996 roku podczas XVI Międzynarodowego Kursu i Festiwalu Muzycznego w Cuenca (Hiszpania) odważyłam się wziąć udział w Konkursie Gitarowym im. Arturo Sanzano , odbywającym się w ramach tego festiwalu. Ku mojemu zdziwieniu i nieopisanej radości jury złożone z wybitnych muzyków hiszpańskich różnych specjalności postanowiło przyznać mi II nagrodę (pierwszej nie przyznano).

Jeśli chodzi o działalność koncertową, to nie jestem w stanie podać ilości wykonanych koncertów, od początku mojej przygody z muzyką , bo nie prowadziłam w tym czasie szczegółowej dokumentacji. Teraz wiem jakie to ważne (choć wciąż stanowi dla mnie duże wyzwanie), ale w młodości, przy częstych zmianach miejsca zamieszkania wydawało się wręcz niewykonalne. Pierwszy zachowany plakat mojej działalności artystycznej jako profesjonalnego gitarzysty pochodzi z 1985 roku i potwierdza wykonanie recitalu gitarowego składającego się z utworów F. da Milano, J. S. Bacha, M. Giulianiego, H. Villa – Lobosa, F. Moreno- Torroby, M. M. Ponce i J. Sagrerasa w Sali Kameralnej Gorzowskiego Towarzystwa Muzycznego. Podobne koncerty odbywałam z dużą częstotliwością na terenie Gorzowa Wielkopolskiego i dawnego Województwa Gorzowskiego (Słubice, Sulęcín, Międzyrzecz, Strzelce Krajeńskie, Ośno Lubuskie, Przytoczna). Były one organizowane przez Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego i stanowiły świetną sposobność do popularyzacji muzyki i gitary jako instrumentu solowego. Ostatni koncert z tego cyklu stanowił część Koncertu Inauguracyjnego XI Ogólnopolskiego Konkursu Gitarowego w Strzelcach Krajeńskich (jedynego w owych czasach takiego konkursu w Polsce) w 1987 roku, gdzie czułam się wyjątkowo jako jego była laureatka, a jednocześnie nauczyciel mający na koncie przygotowanie laureata I nagrody(Michał Marciniak 1985) i koncertujący gitarzysta.

W 1987 roku ukończyłam studia i przeniosłam się do Szczecina, gdzie zaproponowano mi pracę w Szczecińskiej Fili Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu i Zespole Szkół Muzycznych II stopnia im. F. Nowowiejskiego w Szczecinie. Byłam pierwszym gitarzystą z dyplomem akademickim w Szczecinie. Z wielkim entuzjazmem rozpoczęłam pracę, oddając się bez reszty uczniom i studentom. Z perspektywy ponad 25 lat mogę stwierdzić, że było warto, bo moi absolwenci są świetnymi nauczycielami i gitarzystami, laureatami wielu konkursów, popularyzującymi muzykę gitarową coraz szerzej. Na Wydziale Instrumentalnym pod moim kierunkiem studia ukończyło 25 absolwentów, na Wydziale Edukacji Muzycznej ponad 100, na Uniwersytecie Szczecińskim w Katedrze Edukacji Artystycznej 20, a w Zespole Szkół Muzycznych II stopnia im. F. Nowowiejskiego 3 absolwentów. Są oni laureatami 36 nagród, w tym 17 o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym. Jeden z absolwentów Wydziału Instrumentalnego, Michał Ciesielski w 2012 roku rozpoczął pracę jako wykładowca w Akademii Sztuki w Szczecinie , a w 2013 otrzymał tytuł Doctor of Musical Arts nadany przez The University of Memphis w USA. Gdy zaczynałam pracę w Szczecinie w szkolnictwie muzycznym I stopnia klas gitary nie było. Obecnie można ją spotkać nie tylko w Szczecinie ale również w Policach, Pyrzycach, Stargardzie Szczecińskim, Myśliborzu, Gorzowie Wielkopolskim, Goleniowie, Gryficach, Międzyrzeczu, Szamotułach ,Tanowie Podgórnym, Sławnie, Słupsku, Szczytnie, Świnoujściu, Olsztynie, Nowym Tomysłu, Białogardzie, Włocławku i Pile. Wszędzie tam uczą absolwenci mojej klasy.

Nie zaniechałam też działalności koncertowej w owym czasie, mimo konieczności godzenia jej z macierzyństwem i obowiązkami domowymi.

Występowałam wielokrotnie jako solistka, solistka z orkiestrą i kameralistka (w duecie z gitarzystą Dariuszem Schmidtem, flecistą Stefanem Małeckim, klawesynistką Bogusławą Lagun - Kuźmińską, czy trio z akordeonistą Jerzym Siemiakiem i flecistką Anna Wojnowicz, a w sekstecie z pianistą ś. p. Franciszkiem Gajbem, flecistą ś. p. Tomaszem Wesołowskim, klarncistą Piotrem Piechockim, skrzypaczką Ewą Pukos i wiolonczelistką Ireną Olejnik).

W 1997 roku nagrałam płytę kompaktową zawierającą koncerty A. Vivaldiego, gdzie towarzyszyła mi Orkiestra Stowarzyszenia Instrumentalistów „Akademia” pod dyktando Bohdana Boguszewskiego. Nagranie było poprzedzone wieloma koncertami m.in. w Studiu S I Polskiego Radia Szczecin, w ramach cyklu „W studiu i w eterze” z bezpośrednią transmisją radiową. W Studiu Koncertowym Polskiego Radia i Telewizji w Szczecinie miałam też przyjemność uczestniczyć w koncercie transmitowanym bezpośrednio, grając w duecie z flecistą Stefanem Małeckim.

W roku 2000 otrzymałam kwalifikacje I stopnia równoważne uprawnieniom wynikającym z uzyskania stopnia naukowego doktora w dziedzinie sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka nadane uchwałą Rady Wydziału Wykonawstwa Instrumentalnego i Wokalno – Aktorskiego Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi . Opiekę artystyczną sprawował prof. Jerzy Nalepka a recenzentami byli prof. Jan Paterek i prof. Marcin Zaleski.

Po uzyskaniu możliwości dalszego rozwoju, zabrałam się do wyężonej pracy artystycznej , dydaktycznej i organizacyjnej.

W 2001 roku rozpoczęłam współpracę z I klarncistą Filharmonii Szczecińskiej i obecnie profesorem Akademii Sztuki w Szczecinie Bogusławem Jakubowskim. Już w marcu tegoż roku wystąpiliśmy wspólnie w Sali Anny Jagiellonki Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie w ramach Wiosennych Koncertów Gitarowych, gdzie obok kompozycji na gitarę solo, wykonaliśmy A. Piazzolli – Historię tanga i H. Kapsa – Schaherezadę, wzbudzając bardzo pochlebne opinie. Zdopingowało nas to do dalszej pracy nad repertuarem, z którym występowaliśmy wielokrotnie w Szczecinie m. in. podczas Koncertu Inauguracyjnego Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki w Auli Uniwersytetu Szczecińskiego czy Sali Księcia Bogusława Zamku Książąt Pomorskich w ramach Koncertów Południowych oraz w Auli Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, Muzeum im. J . Dekerta w Gorzowie Wielkopolskim i Koncercie Inauguracyjnym IV Wakacyjnego Festiwalu Muzycznego Lubuski Weekend Gitarowy w Międzyrzeczu. W 2005 roku nagraliśmy płytę kompaktową z kompozycjami napisanymi oryginalnie na ten skład, bądź dokonując własnego opracowania utworów napisanych na pokrewne instrumenty. Większość z nich stanowi premierowe polskie nagrania fonograficzne.

Na płycie znajduje się też utwór na gitarę i klarnet solo, ale tę część płyty omówię bardziej szczegółowo w dalszej części autoreferatu.

Dokonałiśmy również premiery światowej utworu napisanego dla naszego duetu przez mieszkającego w Polsce kubańskiego perkusistę i kompozytora, profesora Akademii Sztuki w Szczecinie Jorge Luisa Valcarcela Gregorio Tres canciones : Cancion de la Madrugada, Cancion del Dia i Cancion de la Noche. Koncert odbył się w ramach IX Wiosennych Koncertów Gitarowych w Sali Anny Jagiellonki Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie 18. marca 2006 roku i wzbudził wielki entuzjazm zgromadzonej publiczności.

Największym jednak wyzwaniem dla mnie jako gitarzysty stał się koncert wykonany dnia 29. września 2007 roku w Filharmonii Szczecińskiej. Jako że szczególnie bliskie są mi kompozycje polskich kompozytorów, staram się poznawać je i wykonywać jak najczęściej.

Pewnego dnia w Szczecińskiej Filii Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu prof. Janusz Stalmierski i zapytał czy nie zechciałabym zagrać Jego koncertu na gitarę i orkiestrę. Zgodziłam się bez wahania. Otrzymałam więc od kompozytora nuty i pozwolenie na autorskie opracowanie partii gitary. Już wcześniej miałam przyjemność wykonywać utwór Janusza Stalmierskiego p.t. „Muzyka do nieistniejącego filmu”, ale był to utwór na sextet instrumentalny. Teraz partię solową miała wykonywać gitara. Słyszałam premierowe wykonanie, które miało miejsce w marcu 2001 roku i utwór wydał mi się bardzo ciekawy. Kompozytor uprzedził, że wielu sławnych polskich gitarzystów próbowało zmierzyć się z tym utworem, a jedyny z nich Piotr Tomaszewski, który dokonał prawykonania, stwierdził, że był to najtrudniejszy utwór jaki kiedykolwiek zdarzyło mu się grać i nie planuje kolejnych wykonań. Przyznam, że to stwierdzenie trochę mnie zaskoczyło, bo w „odsluchu” utwór wydawał się bardzo przystępny. Dopiero gdy zapoznałam się z zapisem, zrozumiałam w czym tkwi problem. Przede wszystkim utwór jest bardzo obszerny, często następują tu zmiany metrum (bywa, że każdy takt ma inne nietypowe metrum jak 9/8, 7/8, 5/8, przeplatane z typowym 2/4 czy 3/4) akcentacji i enharmonii. Szczególnie w szybkich fragmentach stanowi to duże utrudnienie..

Jeśli chodzi o partię gitary, to ponieważ kompozytor nie jest gitarzystą, naszpikowana jest ona też problemami technicznymi.

Okoliczności towarzyszące wykonaniu nie były sprzyjające, bo jako organizator festiwalu miałam wiele obowiązków, a zważywszy że pełniłam w tym czasie stanowisko Dziekana Wydziału Instrumentalnego musiałam też myśleć o organizacji roku akademickiego, który właśnie się rozpoczynał.

Utwór p.t. „Koncert kwitnącej róży „ na gitarę i orkiestrę stanowi główną część płyty „ Nowa muzyka gitarowa „ przedstawionej jako oryginalne osiągnięcie artystyczne w rozumieniu ustawy o stopniach naukowych i tytułach (art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 Dz. U. nr 65, poz. 595). Nagranie jest zapisem na żywo Koncertu Inauguracyjnego Międzynarodowych Spotkań Gitarowych, który odbył się w Filharmonii Szczecińskiej 29.09.2006 roku. Orkiestrę Filharmonii Szczecińskiej poprowadził Zygmunt Rychert.

Oprócz tego na płycie znalazł się utwór Janusza Stalmierskiego „ Pola” pochodzący z krążka „ Zapomniane i nowe utwory na klarnet kompozytorów szczecińskich XIX, XX i XXI wieku „ nagrałego z moim udziałem w 2008 roku, oraz hiszpańskiego współczesnego kompozytora Jose Maria Gallardo del Reya „ Banderillas de tiniebla” pochodzący z płyty „ Kornela Arwicz – Sienicka – gitara Bogusław Jakubowski – klarnet”, a więc muzyka współczesna polskiego i hiszpańskiego kompozytora.

Wybrałam te utwory , gdyż prezentują mnie w trzech różnych rolach. Jako solistę, solistę z orkiestrą symfoniczną i muzyka kameralistę.

Janusz Stalmierski urodził się w 1959 roku w Stargardzie Szczecińskim. Studiował kompozycję w klasie prof. Andrzeja Koszewskiego w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Obecnie zatrudniony jest na stanowisku profesora w klasie kompozycji tej uczelni, i pełniący funkcję Prorektora, a wcześniej Dziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Rytmiki. Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich, m.in. Ogólnopolskiego Konkursu na Pieśń Chóralną a'capella im. S. Wiechowicza (1981, 1984), Konkursu dla Młodych Kompozytorów Związku Kompozytorów Polskich (1983) czy Konkursu Kompozytorskiego im. K. Szymanowskiego (1992).

Podstawowym nurtem twórczości Janusza Stalmierskiego jest muzyka wokalna – instrumentalna, powstająca z inspiracji poetyckich m. in.: *Morskim cmentarzom – modlitwa*

na głos żeński i smyczki (1994), *Symfonia czterech snów* na sopran, mezzosopran, chór mieszany i orkiestrę (1995) *No elegy song* na chór mieszany fortepian i perkusję (1996), *Emily Dickinson stories* na sopran, chór mieszany i orkiestrę (2001) czy *Księga pieśni* na sopran, baryton, chór mieszany i orkiestrę (2003).

Ostatnio inspiracją staje się też natura, jak w symfonii *Hymn do słońca* na sopran, mezzosopran, chór mieszany i orkiestrę (1999) czy symfonii *Chmura* na sopran, sopran dziecięcy chór mieszany i orkiestrę (2006).

Kompozytor jest też autorem muzyki do wielu spektakli teatralnych.

W muzyce instrumentalnej na pierwszy plan wysuwa się *Koncert kwitnącej róży* na gitarę i orkiestrę jako suma wcześniejszych doświadczeń twórczych i inspiracji związanych z naturą i literaturą. Tytuły, całości i poszczególnych części utworu przywołują skojarzenia z *Małym Księciem* Antoine'a de Saint – Exupery'ego.

Koncert kwitnącej róży składa się bowiem z czterech części o następujących tytułach:

1. Świt i rosa, 2. Pozdrowienie Ziemi, 3. Rozmowa róży z wiatrem, 4. W stronę Słońca.

Koncert powstał w listopadzie 1999 roku w Krzemieniu, gdzie kompozytor wypoczywał.

Bliskość natury jest tu wyczuwalna od pierwszego dźwięku. Części skrajne są liryczne, utrzymane w wolnych tempach, natomiast część II i III emanuje energią przeplataną z melancholią. Całość wyróżnia się śpiewnością tematów i błyskotliwością odniesień do programowych tytułów. Niezwykle ciekawa jest też instrumentacja. Oprócz smyczków i instrumentów dętych w solowej obsadzie takich jak flet, klarnet B, trąbka B i róg F, ważną rolę odgrywają tu instrumenty perkusyjne : bongosy, tom - tomy, temple blocks, claves, guiro, marakasy, triangiel, cow – bell, piatti sospesi czy campanelli.

Sprawiają, że utwór staje się bardziej barwny i wyrazisty.

Kolejnym ciekawym utworem Janusza Stalmierskiego zawartym na płycie jest Trio „ Pola „ na klarnet, gitarę i akordeon. Utwór powstał jesienią 2007 roku, jako wspomnienie minionego lata. Tu także znajdziemy klimat wakacyjnego odpoczynku, kontaktu z naturą i polskim pejzażem. Utwór przepojony jest typową dla kompozytora poetycką zadumą, melancholią, powiązaną z lekką nutą optymizmu.

Dedykowany jest szczecińskim artystom : klarnciście Bogusławowi Jakubowskiemu, akordeoniście Jerzemu Siemiakowi i mojej osobie. Premiera odbyła się 18. listopada 2007 roku w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie, w Sali Księcia Bogusława a wykonawcami było trio dla którego utwór powstał.

Partia gitary nie jest wiodąca, choć warta uwagi, interesująca i urozmaicona. Zawiera zarówno akordy (w większości arpeggiowane), tworzące tło i nastrój kompozycji, jak i fragmenty jednogłosowe, w których gitara pełni rolę instrumentu solowego.

Utwór był wielokrotnie wykonywany w Szczecinie, Poznaniu, Gdańsku czy Warszawie, wywołując żywą reakcję publiczności.

Wykonywanie utworów Janusza Stalmierskiego jest dla mnie wielką przyjemnością, choć często i wyzwaniem, które podejmuję aby popularyzować muzykę piękną i wartościową, powstającą najbliżej, a mającą uniwersalny przekaz zrozumiały dla szerokiej publiczności

Pierwszy utwór zawarty na płycie to *Banderillas de Tiniebla* (w wolnym tłumaczeniu *Strzały Ciemności*) na gitarę solo autorstwa hiszpańskiego gitarzysty i kompozytora Jose Maria Gallardo del Rey'a. Kompozytor urodził się w Sewilli w 1961 roku w rodzinie o tradycjach muzycznych. Jego dziadek był bowiem dyrygentem i kompozytorem. Wnuczek najwyraźniej poszedł w ślady dziadka, bo studiował w Konserwatorium w Sewilli poza gitarą również kompozycję, dyrygenturę i teorię muzyki, kończąc je z wyróżnieniem. Po studiach prowadził klasę gitary w swojej macierzystej uczelni i w Konserwatorium San Lorenzo w Escorialu. Jest zwycięzcą wielu międzynarodowych konkursów gitarowych, m. in. w Santiago de

Compostella (1979,1981) i Barcelonie (1981). Obecnie prowadzi aktywną działalność koncertową jako solista , kameralista i dyrygent na całym świecie.

Utwór , który prezentuję powstał w 1986 roku , a wydany został w 1994 roku przez Wydawnictwo Modran. Przepiętny jest folklorem południa Hiszpanii i silnymi emocjami. Początek *Lento* zapisany jest bez kresek taktowych choć z metrum 2/4 z oznaczeniem wykonawczym *liberamente, con fantasia senza rigore*. Jest to jakby przetransponowana na gitarę pieśń śpiewaka flamenco z akompaniamentem gitary , o dużym ładunku emocjonalnym, po której następuje część *Andante molto espressivo*, przepiętna melancholią , gdzie tło stanowią rozłożone akordy. Tu pojawiają się już kreski taktowe w zapisie. Następny fragment *Lento Tempo I con sentimento popular* jest nawiązaniem do początku utworu. Nie ma zatem znowu podziału na takty. Zabieg ten w dalszej narracji zastosowany został jeszcze dwukrotnie.

Szczególną uwagę w zapisie zwraca też ilość oznaczeń wykonawczych. Występują one bardzo często stanowiąc dopełnienie obrazu wyrażonego w nutach. Całość jest bardzo osobistą, głęboką wypowiedzią kompozytora zasługującą na spopularyzowanie. Nagranie pochodzi z płyty „Kornela Arwicz – Sienicka- gitara Bogusław Jakubowski - klarnet” wydanej w 2005 roku i jest polską premierą fonograficzną utworu.

Wracając do mojego dorobku po uzyskaniu kwalifikacji I stopnia to w związku z tym, że zdaję sobie sprawę z odpowiedzialności jaka ciąży na mnie jako nauczyciela i instrumentalście, staram się wciąż pogłębiać wiedzę, śledząc literaturę specjalistyczną i doskonalić umiejętności poszerzając repertuar i uczestnicząc w sesjach naukowych, sympozjach, festiwalach i kursach mistrzowskich takich jak m. in.:

Polska Akademia Gitary w Poznaniu w 2013 i 2012 roku,

XIV. Międzynarodowy Festiwal Śląska Jesień Gitarowa w Tychach w 2012 roku,

I Ogólnopolskie Spotkania Gitarowe w Elblągu w 2011 roku,

Międzynarodowe Spotkania Gitarowe w Szczecinie w 2007 roku,

Westfalian Guitar Spring, The International Classical Guitar Festival w Erwitte w Niemczech w 2006 roku,

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Gitarowej Gryfice – Trzebiatów 2003 pod patronatem Królestwa Hiszpanii,

Mistrzowskie Warsztaty Gitarowe prof. Reinberta Eversa (Niemcy) Szczecin 2003

XI Międzynarodowy Festiwal „ Gdańskie Spotkania Gitarzystów” Gdańsk 2001.

Edukacja jaką odebrałam pozwoliła na czynne uczestnictwo w życiu muzycznym w kraju i za granicą.

Moja działalność jako koncertującego artysty ogniskuje się wokół czterech zasadniczych kręgów zainteresowań.

Pierwszy z nich to muzyka mi najbliższa, czyli muzyka polska, która jest obecna w wielu prezentowanych przeze mnie programach koncertowych. Szczególną rolę odgrywa tu muzyka polska złotego wieku gitary, czyli pierwszej połowy XIX stulecia, która kryje jeszcze wiele tajemnic. Twórczość takich kompozytorów i gitarzystów jak Feliks Horecki, Jan Nepomucen Bobrowicz, Stanisław Szczepanowski czy Marek Konrad Sokołowski nie została jeszcze w pełni odnaleziona i poznana. W czasach gdy nie mieliśmy państwowości, wielu Polaków podbijało europejskie sceny koncertowe i wydawało swoje kompozycje w najlepszych ówczesnych oficynach wydawniczych, byli wśród nich wymienieni powyżej gitarzyści. Poznawanie historii naszego kraju poprzez biografie twórców, pozwala bardziej wnikliwie poznać realia epoki, możliwości rozwoju muzyków, czy ich sposób myślenia. Rzutuje to bezpośrednio na twórczość , jej formy i treści. Wymiernym efektem tych zainteresowań stało się przygotowanie do druku nigdy wcześniej nie wydanych w Polsce utworów polskich kompozytorów.

Pod moją redakcją ukazały się utwory Feliksa Horeckiego – *Fantazja op. 40* i *What fairy – like music* na gitarę solo czy Franciszka Mireckiego – *Duo op. 17* na fortepian i gitarę . Dzięki tym wydawnictwom poszerzamy ofertę dostępnej współcześnie XIX wiecznej polskiej literatury gitarowej, z której mogą korzystać gitarzyści na całym świecie.

Aby przybliżyć społeczeństwu postać wybitnego gitarzysty i kompozytora, ale również wydawcy literatury polskiej na emigracji i uczestnika Powstania Listopadowego, Jana Nepomucena Bobrowicza zainicjowałam organizację sesji naukowej pod tytułem ” Jan Nepomucen Bobrowicz – Sesja Naukowa w Dwusetną Rocznicę Urodzin” , która odbyła się 12 maja 2005 roku w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu Filii w Szczecinie , gdzie wygłosiłam wykład „ Twórczość gitarowa Jana Nepomucena Bobrowicza” i przygotowałam koncert złożony z jego kompozycji. Wzięłam również udział w V Sesji Naukowo – Artystycznej „ Gitara w Polskich Akademiach Muzycznych „ organizowanej przez Międzyuczelnianą Katedrę Gitary Klasycznej w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi , podczas której przedstawiłam wykład „ Zastosowanie twórczości Jana Nepomucena Bobrowicza w procesie kształcenia gitarzystów” .

W roku 2010, w ramach obchodów Roku Chopinowskiego , zainicjowałam zorganizowanie sesji naukowej „ Zajrzyjmy w dusze naszych przodków” , która odbyła się podczas X Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki w Akademii Muzycznej w Poznaniu Filii w Szczecinie. Przedstawiłam tam prezentację multimedialną *Polscy gitarzyści i kompozytorzy czasów Chopina* .

„ Muzyka polska dawniej i dziś „ to tytuł Koncertu Inauguracyjnego XII Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki, który odbył się w Auli Uniwersytetu Szczecińskiego 14. 09. 2012 roku i zawierał m. in. prezentację twórczości polskich kompozytorów XIX wieku na gitarze romantycznej w moim wykonaniu i z moim komentarzem merytorycznym.

Aby to było możliwe zgłębiłam wiedzę na temat instrumentów historycznych i możliwości ich zastosowania w wykonawstwie. Niestety większość z nich nie dotrwała do naszych czasów w stanie pozwalającym na wykorzystanie ich podczas koncertu czy nagrania płytowego. Oczywiście dostępne są współczesne kopie , ale efekt dźwiękowy uzyskany przy ich wykorzystaniu jest zubożony przez materiał z którego zostały zbudowane.

Dlatego staram się wykorzystywać w wykonawstwie instrumenty , w których zaklęty jest czas.

Kolejnym nurtem moich zainteresowań wykonawczych stała się współczesna muzyka polska na gitarę klasyczną. W szczególności ta powstająca w Szczecinie. Śledzę z uwagą kompozycje szczecińskich twórców, jak również dopinguję ich do tworzenia dzieł na gitarę bądź z udziałem gitary. W wyniku takich działań powstał utwór *Pola* Janusza Stalmierskiego na klarnet , gitarę i akordeon , czy Jorge Luisa Valcarcela Gregorio – *Tres Canciones* na klarnet i gitarę.

Staram się pokazywać nowe kompozycje szerokiej publiczności nie tylko w Szczecinie, jak w przypadku utworu „ Pola” Janusza Stalmierskiego, ale również prezentować je gitarzystom spoza Szczecina, jak w przypadku *Koncertu kwitnącej róży* tegoż kompozytora.

Trzeci zgłębiany przeze mnie nurt to hiszpańska muzyka gitarowa. Zarówno dawna jak i nowa . Podczas rocznego pobytu w Hiszpanii na Podyplomowych Studiach Doskonalących w Real Conservatorio Superior de Musica de Madrid pod kierunkiem profesora Demetrio Ballesterosa Molero (uważanego za eksperta w dziedzinie muzyki hiszpańskiej, a w szczególności kastylijskiej) miałam przyjemność zapoznać się z nią u źródła . Poznałam cechy charakterystyczne muzyki poszczególnych części Królestwa Hiszpanii i zapoznałam się z najznamienitszymi przykładami literatury gitarowej zawierającej elementy folkloru poszczególnych prowincji.

Nie bez znaczenia było również zapoznanie się z językiem hiszpańskim, którego retorykę

odzwierciedla muzyka. Zdobytą wiedzę poszerzam , wykorzystując w wykonawstwie i dydaktyce. Przykładem niech będzie nagranie utworu „ Banderillas de Tiniebla Jose Maria Gallardo del Rey'a .

Kolejny ważny dla mnie krąg zainteresowań stanowi muzyka kameralna. Uważam , że dzięki niej gitarzyści mogą poszerzyć swoje możliwości i aktywniej uczestniczyć w życiu muzycznym , nie tylko gitarowym. Szczególnie zainteresowała mnie twórczość na duet - klarinet i gitarę , bo instrumenty te tworzą bardzo ciekawe brzmienie , a do niedawna nie były ze sobą zestawiane. Obecnie powstają ciekawe utwory na ten skład , więc jest możliwość wyszukania nie granego jeszcze repertuaru napisanego oryginalnie na te instrumenty. Kilka takich utworów znalazło się na nagranej przeze mnie i klarnecistę Bogusława Jakubowskiego w 2005 roku płycie.

Jestem również otwarta na współpracę z innymi muzykami. Do składów w których występowałam dotychczas, zamierzam dodawać kolejne tak, aby wciąż poszerzać repertuar i zwiększać swoje doświadczenia na tym polu. Daje to konkretne efekty w pracy pedagogicznej przy prowadzeniu zespołów kameralnych, a ten rodzaj mojej działalności pedagogicznej został doceniony I Nagrodą w Międzynarodowym Konkursie Zespołów Kameralnych z Gitarą Klasyczną „GHITARALIA'98” w Przemyślu , III nagrodą w I i II Ogólnopolskim Konkursie Zespołów Kameralnych z udziałem Gitary Klasycznej w Świdnicy w 2004 i 2005 roku i wieloma innymi wyróżnieniami.

W przyszłości zamierzam kontynuować działalność w zakresie wszystkich wymienionych nurtów, ze szczególnym naciskiem na muzykę polską. Myślę , że jej twórcy są ciągle mało znani , lub niewystarczająco doceniani. Nagrałam materiał dźwiękowy na płytę z muzyką polską XIX wieku. Zamierzam też przeprowadzić wykłady na temat polskiej literatury gitarowej w Krajach Unii Europejskiej w ramach programu Erasmus, aby powiększyć grono osób znających i grających muzykę polską.

Ostatnio poszerzyłam swoje zainteresowania o współpracę z aktorką Anną Gielarowską. Myślę, że powiązanie słowa z dźwiękiem gitary jest bardzo naturalne. Spektakl „ Być kochanym” wg wierszy ks. Jana Twardowskiego niesie bardzo głębokie treści i jak twierdzi publiczność, ma działanie terapeutyczne. Jestem bardzo dumna ,że mogę w nim uczestniczyć jako wykonawca i osoba, która opracowała muzykę. W roku bieżącym nagrany został materiał dźwiękowy tego spektaklu.

Poza działalnością koncertową i dydaktyczną ważnym elementem mojej pracy jest działalność organizacyjna. Obecnie jako Prodziekan, a w latach 2005 – 2010 Dziekan Wydziału Instrumentalnego, gro czasu poświęcam na organizację procesu kształcenia . Jako Przewodniczący Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej corocznie odpowiedzialna jestem za przeprowadzenie procesu przyjmowania kandydatów na studia, najpierw w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu Filii w Szczecinie, a obecnie Akademii Sztuki w Szczecinie. Szczególnym wyzwaniem okazało się stworzenie nowej uczelni i jednostki organizacyjnej w Akademii Sztuki w Szczecinie, oraz dostosowanie jej do wymogów zreformowanej Ustawy o szkolnictwie wyższym. Jako Przewodniczący Wydziałowej Komisji d. s. Doskonalenia Jakości Kształcenia pracuję nad reformowaniem planów studiów i wprowadzaniem zgodnych z wymogami programów nauczania.

Praca ta jest bardzo czasochłonna i absorbująca , jednak przynosi dużo zadowolenia. Jestem również od wielu lat członkiem senatu najpierw w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, a obecnie Akademii Sztuki w Szczecinie oraz wielu innych uczelnianych i wydziałowych komisji.

Również działalność popularyzująca muzykę w miejscach czasami odległych od centrów kulturalnych lub wśród ludzi , którzy nie mieli dotąd okazji jej poznać , przynosi dużo satysfakcji.

Mam nadzieję na kontynuację wszystkich przedstawionych kierunków tak , aby stały się one podstawą dalszego rozwoju mojej osobowości , przynoszącej inspiracje twórcze , pozwalające realizować kolejne projekty artystyczne, naukowe i organizacyjne.

.....